

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joi și Sâmbătă.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
16 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru
fie-care publicare.

**Din cauza ss. sêrbători nrul
cel mai de aproape va aparè Joi în 12
Aprilie.**

Sibiu, 7 Aprilie 1884.

Toată lumea ortodoxă serbează mâne învierea Domnului. Și cu această serbare creștinească sînt legate o serie de frumoase amintiri și evenimente în viața noastră bisericască. Pentru noi românii din Ungaria și Transilvania mai importantă și mai potrivită este provocarea ce ne face biserica la această și însemnată: „Să ne luminăm și să ne îmbrățimem.” Da să ne luminăm, și ear să ne luminăm, căci mai mare lipsă pentru luminare n'am avut nici odată. Da! Să ne luminăm, reflectând internul nostru, consultând vocea conștiinței, și luminându-ne să ne îmbrățimem, să ertăm toate pentru înviere, și atunci vom putea fi siguri, că va iuvia și națiunea noastră și va străluci asupra ei căldurosul soare al primăverii, răsărite de odată cu învierea Domnului.

O boală dintre cele mai urite, dar tot odată cea mai lătită între noi, oarba pasiune s'a încuibat în inima noastră și ne a întunecat ochii minții și ai inimii. Passiunea de a juca cu ori ce preț rolă politică, pasiunea de a ne susținea cu ori ce mijloace falsul nimb al nefastei noastre politice, pasiunea de a nu recunoaște posibilitatea ietăcirii noastre, pasiunea de a pretinde că toată lumea e greșită, toată lumea e coruptă, toată lumea e — ca să ne folosim de o espressione adoptată de curând de „Gaz. Trans.” — ianiciască — numai noi sîntem pe calea cea adevărată, întregi și cinstiți, pasiunea de a calumnia, pasiunea de a ne rēsbuna, toate acestea s'au descărcat cu îmbelșugare asupra sufletului nostru, și ele ne-au întunecat mintea, întunecatuneau și inima.

Întunecimea a produs roade, și ele sînt rele, întocmai ca și sēmēnța, din care au rēsărit. Ne-am desbinat pe terenul politic și antagonismul ne au răpit până la extremități. Din popor bun și înțelept, din frați de un sînge ce sîntem, vorba pasiune ne-a făcut aproape rabiati, simțul de dreptate și onestitate în noi se vede că adēnc s'a cufundat în întunecimea inimii și a minții noastre, căci numai așa se poate esplica ținuta diaristicea noastre pe terenul politic. — Sărîm tot din extravaganțe în extravaganțe. Nu admitem cuget bun și inimă curată la contrarii nostri politici din pricina că înșine n'avem aceste calități. Facem politică extravaganță și forța diarelor zace în a da probe despre desteri-

tatea în invective, calumniare și înnotarea prin noroiu. Aceasta este actuala stare de lucruri și numai o luminare ca cea provocată de biserică ne poate ridica, numai ea ne poate învia, ca să ne îmbrățimem frățesce.

Dacă antagonismul sar fi mărginit numai la vrășmașii în publicistică, calea-valea. Puind diariul din mână am rămănea frați în sens creștinesc. La noi însă lucrul nu stă așa. Antagonismul în cele politice se manifestează tot cu aceeași forță și în viața socială. E trist a vedea asemenea aparițiuni, însă faptul e fapt și el nu se poate nega.

În timpul din urmă am mai făcut tristă esperiență că antagonismul s'a dat pe față și în cestii pur naționale, la cari deși principiul era unul, dar considerantele laterale cereau cu insistență provocarea antagonismului cu toate scenele sale. Și ca toate terenele să ne fie molepsite pasiunile s'au încuibat și în biserică.

Astfel împărechiați ne vor suna în urechi cuvintele de înfrățire ale bisericii în ziua învierii Domnului. Pe când biserica serbează pretutindenea învierea adevărului, învierea iubirei de aproape, la noi constatăm decadința pe toate terenele, decadința provenită din domnirea pasiunilor peste mintea și inima noastră.

Vîndecarea rēului nu se poate considera de greutate mare, nesuportabilă. Ziua de mâne cere dela noi foarte puțin și puținul acesta la unii poate fi maccimul obnegațiunii. „Se ertăm toate pentru înviere”. A mai vorbi în ziua de astăzi despre abnegațiune, despre ertare, și alte virtuți creștinesci însemnează a te espune risului general. Curentul de astăzi este diametral opus moralei evanghelice, și ori cine se va opune acestui curent trebuie să fie preparat la întâmpinări, ca cele obicnuite la noi în diarele de tot soiul. Învierea domnului poate să mai accelereze agul curs al pasiunilor, cari domnează astăzi viața noastră sufletească, nu va pute da însă nouă viață nobilei abnegațiunii.

„Să ne luminăm cu prăsnuirea, și unul pre altul se îmbrățimem” vor trece prin urechile noastre fără a prinde rădăcini în inimă. „Se ertăm toate pentru înviere” preoții le vor cânta ca apoi eșind din biserică să poată mestesugi cu atât mai tare contra deapropelului seu, contra bisericii conștiinței lui încredințate, cu un cuvēt contra tuturor persoanelor fizice și morale nesimpatice pasiunii, de care e condus.

Noi am vēdūt ce poate produce pasiunea și pentru aceea am reflectat la serbarea învierii Domnului. Scim cum stăm politicesce. Scim că cuvēn-

tu înțelept numai prinde la noi. Esemplele date de alții pentru noi sînt literă moartă, desastrelle noastre provocate din direcțiunea de până acumă nu ne îndeamnă la încercarea mântuirii pe altă cale, căci nu voim să ne luminăm, nu voim să fim conduși de spiritul luminei și al înfrățirei. Și pentru ce? Pasiunea ne va sci spune.

Scim cum stăm în viața socială și scim cum stăm și în biserică. La ziua învierii Domnului nu se va ridica oare vocea conștiinței în fața Sântului altariu, vor fi oare cuvinte goale goluțe, cele citate de noi mai sus? Să nu mai străbată la inimă cuvintele bisericăscii? Vom mai fi espuși oare a vedē farisei în fața sântului altariu, farisei vorbind din amvon, cari servind în biserică se hrănesc dela biserică, și cari hrânindu-se dela biserică în inima lor și-au pus ruinarea bisericii, lucră deja cu succes în aceasta direcțiune își păstrează postul în biserică pentru că el e isvor de venit și ca la învierea Domnului vēdēnd rezultatele uneltirilor lor, să deē curs liber inimii prin cuvintele bisericii: *Aceasta este ziua, care o a făcut Domnul să ne bucurăm și să ne veselim într'ēnsa?* Vom mai fi espuși oare la asemenea tristă privesițe?

Noi rugăm pe Dumnezeu să ne lumineze căci încă n'am trecut preste ceasul al unspredecelea, și dacă ne vom lumina, ne vom îmbrățimă ca frații, și la aceea și luminată a învierii națiunii noastre, vom pronunța în sens adevērat cuvintele bisericii: *Aceasta este ziua care o a făcut Domnul să ne bucurăm și să ne veselim într'ēnsa.*

Revista politică.

Sibiu, 7 Aprilie 1884.

Conferența sêrbilor a dat ansă diarelor maghiare să reflecteze din nou la situațiunea politică din statul nostru. În special diariul „Pester Lloyd” în numărul de Mercuri apreciază cu multă cunoștința de cauză și și mai multă bunăvoință conclusele conferinței sêrbesci din Cichinda mare. În momentul când am acceptat sêrbii basa publică de drept în stat — dice provocatul diariu, au făcut posibilă înțelegerea reciprocă și-au prēgătit terenul pentru împlinirea aproape a tuturor pretensiunilor lor.

De aci încolo pot fi preparați la luarea în consideratiune a cererilor lor. Ce privesce gravaminele sêrbesci pe terenul bisericesc „Pester Lloyd” spune sêrbilor să nu se mire de mijloacele excepționale la care a recurs guvernul. Luând sêrbii pozițiunea de atacători, guvernul a fost silit să se aperse

FOIȚA.

CURIERUL LITERAR.

Sumariu: Istoriile poporațiunilor din imperiul austro-ungar. D. Hunfalvy și d. Slavici. Critica ungară și acești scriitorii. „Ești român, deci nu ești sincer.” Erudițiunea ungară în fața cestimilor de limbă și istorie română.

Un mare editor din Viena, Proschaska, a întreprins de câți-va ani o publicațiune foarte folositoare, mai cu seamă pentru lumea apuseană până acum puțin deprinsă cu etnologia și istoria diferitelor naționalități din imperiul Austro-Ungar.

Din această colecțiune, care poartă titlul de *Etnologische und Kulturhistorische Schilderungen der Voelker Oesterreichs-Ungarns*, au apărut până acum vr'o cinci, cuprîndînd istoria din toate punctele de vedere a Austriacilor, Ungurilor, Românilor, Boheimilor și Slovenilor din Austro-Ungaria. Cu volumul care trebuia să tracteze despre Români fusese însărcinat d. Slavici, cu cel ungar Hunfalvy.

Critica ungară le-a apreciat pe amendouă. Lucrarea dlui Hunfalvy a fost judecată drept un cap de operă desținat a mări numărul capetelor de operă cari, parese, sînt numeroase în tinera literatură ungară. D. Hunfalvy, dic criticii unguri și după dēnsii și unii din cei apuseeni, se înalță pe fie-ce și peste puțin întreaga Europă va avea plăcerea de a hărăzi pre învățatul scriitor cu glorioasa poeclă de Bopp al limbilor ugro-finesce.

Pentru a fi Bopp, d. Hunfalvy a reușit, dice c'o măserie incomparabilă a șterge din istoria nobilei națiuni ma-

ghiare până și urma vr'unei rudenii între Hunii lui Atila și Ungurii lui Arpad. Ungurii sînt turaniani, bunioară ca Turcii.

După această descoperire, noi ne așteptăm la tesa vr'unui tiner erudit maghiar, care va susține, întemeindu-se pe lucrările dlui Hunfalvy, că Ungurii sciînd de această frăție cu Turcii, primară de bună voie pe acestia din urmă și-i lăsără a domni asupra cavalerilor S-tului Stefan dela 1536 până la 1691, și că pašalicul dela Buda-Pesta în timp de un secol și jumătate fu un pašalic consimțit.

Demonstrațiunea nu va întârzi; precedentele sînt numeroase; să cităm numai unul: sînt vr'o 20 de ani de când dnii Lanyi și Louis Chassin, schiugiînd istoria, documentele, bunul simț și adevērul, și aretară sdraveni, că regele Caruților Tököly Imre scia acum 200 de ani că Ungurii sînt frații cu Turcii și că de aceea, se unise cu Sultantul.

Ori cum ar fi, pentru ziua de astăzi, se scie că monografia dlui Hunfalvy asupra etnologiei, istoriei și geografiei ungare e un cap de operă. Cetînd aceasta și noi Români ca și toate națiunile mai mult sau mai puțin luminate, ne vom bucura adēnc; întăiu, pentru că adevēratele capete de operă nu nasc pe iute și multe ca ciupercile sau ca pampfetele de înaltă erudițiune, și al doilea, pentru că lucrarea dlui Hunfalvy, fiind cap de operă, constituē o nouă bogăție destinată a înmulți comoara comună a spiritului uman.

Vom profita deci toți de dēnsa și vom fi totdeauna, mai cu seamă noi vecinii, recunosători autorului cărței *die Ungarn oder Magyaren.*

Ingratitudinea nu și-a găsit nici odată locul în inima Românilor. Și așī, ca și acum o mie de ani, Români, țeran ori țergoveș, a dat tot ce a putut, și laude, și bani și

mână de ajutor; nadragă! esclama dēnsul acum o mie de ani dându-și până și țării; ia na, vere! sau poftim, frate! dice și astăzi, cu atât mai multă inimă, cu cât primesce și el în schimb ceva bun, ceva folositor ca bunioară, în cazul de față, capul de opera dlui Hunfalvy.

Tot astfel, ne diceam noi în românească credință, tot cu inimă bună trebuie să fi fost primită de către criticii unguri și lucrarea dlui Slavici asupra Românilor din Transilvania și din tot imperiul austro-ungar. Nici vorbă, d. Slavici n'o fi făcut un cap de operă, nu va fi numit nici Bopp, nici Dietz, nici Corssen al vre-unei limbi, dar totuși avēndu-se în vedere servițiile ce va aduce cartea dlui Slavici învățăților apuseeni în studiile lor asupra orientului european, critica ungară, cu profunda-i nepărtinire științifică, va judeca lucrarea scriitorului român și va spune învățăților, cum e de datorii ori cărei critice, că această lucrare merită increderea studiosilor; că adevērul istoric e respectat de autor; că în fine, dacă comoara spiritului uman nu se îmbogățesce c'un nou cap de operă, totuși știința câștigă un instrument modest dar folositor.

Sancta simplicitas! strigă odinioară Ion Hass, ear cronicarul moldovean scia cu multă dreptate: „mințile moldovonesci se buiguesc cu primejdioasă înlesneală.”

Ne buiguiserăm și noi, ne încurcaserăm și judecaserăm lucrurile cum le ar judeca ori cine crede că adevērul e adevēr pretutindeni, în Paris, în Londra, în Viena, dela Sena până la Marea de Azof. Uitaserăm că trebuia să facem o excepțiune absolută pentru mērsul lucrurilor și chiar pentru mērsul științei pure când e vorba de Unguri și de Români; uitaserăm că d. Slavici e vinovat și demu de fardile Brașovului ori de pimnițele Gherlei, de vreme ce a scris istoria Românilor.

Seara, după masă, s'a dat avocatul de o parte cu părintele familiei, și descoperindu-și planul său, îi ceru fata în căsătorie.

Bătrânul răspuse numai aceste cuvinte: — Dacă se va învoi și fia mea, bine, ne vom înțelege. — Dar, ve rog domnul meu, știți că eu sunt avocat, și aș dori să-mi deschid cancelaria; câtă va fi dar țeștea, căci lucrul de căpetenie sunt banii!

— Așa! dișe bătrânul. Trăgând apoi la o parte pe prietenul său, îl întrebă: „Ei nepoțele, nu-i jidan pețitorul nostru? — Ba jidan, dar botezat. — Trei mii de draci în el, jidanul tot jidan rămâne, măcar să-l boteze antichrist. — Li mai șopti apoi la ureche câte-va cuvinte, și înainte de a le pofti noapte bună, le spușe că în odaia de alături se gătesc două paturi pentru amândoi, cel de câtră tereastră pentru avocat, celalalt pentru prietenul său.

— Blagoslovit să fi frate că mai adus la așa un loc bun. Bătrânul mai că își eșă din piele de bucurie că capătă genere avocat.

Trecură apoi în odaia de-alături, unde prietenul avocatului, desbrăcându-se în grabă se aruncă în patul moale și curățel.

Și jidanul isprăvi în scurtă vreme cu desbrăcătul și grăind, „sciu că voiu dormi de minune,“ se aruncă în patul său. Dar cu strigăte de ahai-avai, sări mai până în plafon, țipând ca și un nebun.

Patul era foarte fromos pregătit, dar sub plapomă se afla o coroană țesută din spini, care prin aruncătura repede a jidanului în pat i-a pătruns în spinare până la măduvă.

Ce s'a întâmplat după aceea? nu mai întrebați: destul că a doua zi rabinul l'a curățit pe jidanul nostru de apa botezului, și el a ramas tot ce era: „un jidan nebotizat.“

„Poporul.“

* (Ce pungași.) Dacă în Bucuresci se află mulți pungași, specialiști mai cu seamă în spargeri; dacă în capitala regatului român se comit asemenea furturi violente mai în toate nopțile, sunt alte orașe, ca de exemplu Viena, în care lucrul mai rar se întâmplă dar e făcut cu o disteritate și sciințe demne de admirat. În strada Rothenturmstrasse locuesce într'o casă mare și bine clădită un inginer cu soția sa. În noaptea de 26 Martie pe la oarele două, doi indiviđi se introduseră în casă în următorul mod:

Întrară în grădină și de acolo tăiară cu un diamant într'un geam o gaură mică, însă destul de mare ca să poată băga degetul printr'nsă. Apoi tăiară giamul jur împrejur și trăgând cu degetul prin gaură, îl desfăcură fără sgomot. Pe acolo ei desfăcură încuietoearea și deschiseră o fereastră. Apoi făcură aceiași operație și la al doilea rând de geamuri și se introduseră fără cel mai mic sgomot înăuntrul. Furară totul din odăi evitând cu îngrijire de a intra în aceia în care se aflau soții. Oara fiind târzie, puseră în busunare toate lucrurile ușoare ear restul, făcând repede o groapă, îl ascunseră în grădină și dispărură.

Se înțelege încremenirea inginerului și a soției sale când vădură odăile goale. Ei găsiră o mulțime de chei false lăstate prin broasce și imediat puseră în curent poliția care nu scia nimica despre cele întemplate.

Fapt ciudat! A doua noapte, cu tot sgomotul făcut și frica produsă prin împregiurimi, hoții îndrăsuși să vină în grădină și să care tot ce era acolo fără a atrage vre o bănușeală, neîngrijindu-se de faptul că groapa s'ar fi putut descoperi și ar fi putut fi prinși.

Și a doua întreprindere a reușit de minune ear poliția, ca un simplă biurou de constatare, nu putu să-și mărturisească neputința față cu nesce așa di-baci pungași.

Ea face active cercetări convingându-se din ce în ce mai mult că, pentru ca o poliție să fie bună, trebuie să fie compusă din tâlhari în retragere.

A. P.

Bursa de Viena și Pesta.

Din 16 Aprile n. 1884.

Table with columns for Viena and B-pesta, listing various financial items like Renta de aur, Datorie de credit, and prices.

Nr. 288.—1883. [714] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de capelan, pe lângă neputinciosul paroch gr. or. din Tilișca Ioan Iosof, se escrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

A treia parte din toate venitele parochiei de clasa a III, cari toate computate dau un venit cam de 200 fl. v. a.

Concurenții au a-și așterne suplicele lor instruite conform „Stat org.“ și Regulamentului pentru parochii din an. 1879 subscrisului oficiu protopresbiteral până la terminul sus indicat. Seliște, 21 Martie 1884.

Comitetul parochial gr. or. din Tilișca în conșelegere cu Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Seliștei. Dr. Nicolae Maier, protopresbiter.

căci la din contra proșesul divorțial intentat asupra sa se va pertracta și decide și în absentă lui.

Dela scaunul protopresbiteral gr. or. al tractului Brașovului II ca for matrimonial de I-a instanță.

Brașov în 24 Martie 1884.

Ioan Petric, protopresbiter.

Cele mai bune

Clavire de Proksch

cu prețul de

400 fl., 500 fl., 580 fl.

și garanție pentru întreagă Transilvania se află esclusiv numai la

depositul lui Heldenberg în Sibiu.

Epistole sunt a se adresa francate.

Unele păreri dela artistii cei mai renumiți despre aceste clavire ale lui Proksch.

Spre marea mea umire în escellentul fabricat ai domnului A. Proksch am aflat clavire de prima calitate și frumșețe, cari în ce privesce poesia t nului și modul perfect de esecutare țin concurența cu cele mai renumite produse de acest soiu. Mi place a crede, că aceste fabricate escelente — de un preț cu totul moderat în timpul cel mai scurt se vor lăți tot mai tare, și bucuria mea cea mai mare va sta în aceia, dacă voi pute contribui și eu la popularisarea lor.

(677) 8 Sofia Menter-Popper, pianista curței ces. reg. aust.

Elegantul D-tale clavier mi-a sosit eri, și me aflu îndemnat a-ți comunica, că frumșeța tonului lui a pus pre toți în umire

Gustav Walter, artist la opera ces. reg.

Clavirul firmei Proksch, pe care avui ocașiu de a-l auți astăzi, este unul dintre cele n ai bune instrumente, ce am auđit până acuma.

Jules de Schwert,

Virtuos de curte al Maiestăței Sale împărățului din Germania.

Raportul esposițiunei imp. din Gratz.

Constatăm cu satisfacțiune, că clavirele espuse de această firmă au atras asupra lor deosebit interes. La locul prim se distinse un clavier mic de sistem american cu coperis negru de tot elegant. Tonul lui era brillant și conserva sunetul frumos în toate pozițiile. Prete aceasta oșecutarea era egală și de tot corespunderă. Instrumentul al doilea era un pianino de sortă mai mică, înse asemenea celui dintâi și el avē tonuri de tot frumose, esecutare lesnicioasă și adjuștat cu eleganță. Etablissementul în ce privesce tehnica stă la nivoul timpului nostru; și de și câștigă mai mare importanță, și în cercurile competente se bucură de recunoștință măgulitoare.

Esaminați și păstrați ce e bun.

Preparate în mii de feluri dovedite și probate prin documente dela autorități medicale și folosite cu bun succes de mulți privați:

Sucul de mușchiu al Drului Miller are un efect neașteptat la tuse, răgușală, durere de gât, la flegmă, la tuberculosă, peste tot la toate atacurile organelor de respirațiune. În borcane pentru copii și oameni mari. Prețul pentru un borcan 50 cr.

Balsamul preservativ al Drului Miller contra convulsieiilor. Acest balsam se recomandă pentru durerile și convulsieiile de stomach, pentru catar de stomach, ruptură, diaree și umflătură; la colică succesul este aproape momentan. Mai departe se recomandă după toate morburile, cari au durat mai mult, pentru că promovează în mod esențial mistuirea. Acest escelent remediu se nu lipsească din nici o casă țărănească. Prețul pentru 1/2 Flacon 1 fl. 50 cr., pentru 1/2 Flacon 80 cr.

Venus-Cream al Drului Miller neîntrecut în efectul său la petele, ce es vara pe pele, la înroșire, peste tot la ori-ee necurățirea a feței. Succesul e sigur după o întrebuințare regulată. Prețul unui borcan elegant de lemn 2 fl.

Cream-Vaselin auriu al Drului Miller, mediul cel mai escelent de a-ți face în scurt timp mâinile albe, delicate și moi. Și pentru colorarea feții încă e de recomandat. În borcane de sticlă à 80 cr.

Balsamul Drului Miller pentru ochi de găină, un remdiu foarte bun pentru ochi de găină, negei, degerături și îngroșeri de piele. Prețul unei sticlețe caprinse într'o cutie împreună cu espunerea modului de întrebuințare și un penel 60 cr. [706] 8—16

În Sibiu se pot căpăta numai la F. A. Reissenberger: în Arad la Tonnes & Comp.; în Buda-Pesta la L. Edesky; în Bucuresci la F. Brus, farmacist; în Viena la Filip Neustein, farmacist; se mai poate căpăta afară de aceea în toate farmaciile și băcăniile mai mari din Ungaria și Transilvania, precum și la depositul central de espediție, J. de Miller, farmacist, Brașov. (Transilvania).

Infalibil.

Retrimtem banii primiți tuturor celor, cari nu va avē efect

„Roborantium“

(mijloc de a cresce barba).

El lucră cu același efect la căpătina goală (pleșugie) la căderea părului, formarea petelor și la încăruntire.

După întrebuințare mai deasă garantom succesul. Espediția în sticle originale cu fl. 1.50, la sticle de probă fl. 1 prin J. Grolich în Brünn.

„Roborantium“ s'a folosit cu succesul cel mai strălucit la slăbiciunea memoriei și la durere de cap.

Deposit principal în Transilvania: pentru Sibiu: numai la băcănia C. Bugarsky. Bucuresci: Rud. Schmettau, farmacist de curte. Budapesta: Neruda Nándor, Hatvanergasse 10. Caransebeș: M. Vlad, farmacist. Lugos: L. Vértes, farmacist. Timișoara: Stefan Tarczay, farmacist. Verșeș: Sebastian Strach, farmacist.

Tot acolo se află:

„Eau de Hébé“ alifie orientale pentru frumșețe, pentru frumșețe și albe la trup, depărtează petele de piele și de vērșat. — Prețul 85 cr. [713] 2

„Bonquet du Serail de Grolich.“

parfum de basmau pentru dame elegante. Dintre toate parfumiurile cel mai bun. Pentru forma cea de tot frumoașă se poate întrebuința și ca presente. Prețul fl. 1.50.

Nu este înșelătorie.

Zambach și Gavora.

Fabrica de vestminte și recuisite bisericesci

de rit catolic și grec.

[555] 28—30

în Budapesta, strada Vașului, Váci utca Nr. 17.

Felon sau Odăjdii Albe, Stihare, Dalmatic, Baldachin, prapori. Toate felurile de steaguri, și pentru societăți industriale (și pentru pompieri) co-

vor pe altarii, potiruri, pietohlebni-ca, cădelnițe, pacifical, candelile de altar, policandre pentru biserici, ricide, chivot, cărți de Evangelie etc.

Comande se efectuesc prompt. — Obiectele, cari nu vor conveni, se vor schimba cu altele.

MORBURI SECRETE

le vindec pe basa esperiențelor celor mai nouē sciintifice, chiar și în casurile cele mai desperate, fără de conturbare în ocupațiune. Deasemenea și urmărirele cele mai rele ale păcatelor secrete din tinerețe (onania), destrucțiunea nervilor și impotența. Discrețiune cât se poate de mare. Ne rogăm pentru raport detaiat despre morb. [645] 19

Dr. Bella,

membre la societăți sciintifice etc.

6, Place de la Nation 6. — PARIS.

Nr. 140 1884. [715] 2—3

EDICT.

Ioan Șandru din Nou protopresbiteratul II al Brașovului, care a părăsit de 8 ani pre legiuită s'a soție Elisafeta Olaianos tot de acolo, pibeșind în lume fără a se sci ubicațiunea lui se citează prin aceasta a se presenta în termin de 3 luni de zile dela prima publicare a acestui edict înaintea subsemnatului for matrimonial